

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 33Ek/1868/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124364995
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2025:6124364995.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom: D. XX, XXX XX E., v konaní právne zast.: JUDr. Sabína Hodoňová, advokátka, so sídlom Mariánske námestie 31, 010 01 Žilina, proti povinnej: F. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/XX, XXX XX G., o vymoženie 46.807,25 EUR s príslušenstvom, vykonávanej súdnym exekútorom, JUDr. Jozefom Augustínom, PhD., so sídlom Moyzesova 923/49, 010 01 Žilina, pod sp. zn. 384EX 362/24, o návrhu povinnej na zastavenie exekúcie, o sťažnosti povinnej voči uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 33Ek/1868/2024 vydaného vyšším súdnym úradníkom dňa 09.10.2024, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť povinnej z a m i e t a .

odôvodnenie:

1/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 09.10.2024 rozhodnutie, ktorým návrh povinnej na zastavenie exekúcie zamietol. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že povinná podala návrh na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom, v ktorom žiadala zastavenie exekúcie z dôvodu podania ústavnej sťažnosti a dovolania voči exekučnému titulu. Najvyšší súd SR uznesením, sp. zn. 5Cdo/118/2023 vyhovej jej návrhu a odložil vykonateľnosť rozsudku Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 6Co/145/2020 z 15.02.2023. Oprávnený so zastavením exekúcie nesúhlasil.

2/ Po preskúmaní návrhu povinnej na zastavenie exekúcie, vyjadrenia oprávneného, aplikoval ustanovenia § 61h ods. 1 písm. h/ ods. 3, § 61k ods. 1, ods. 2, § 61l ods. 3 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) a ustanovení § 129 ods. 1, § 131 ods. 1, § 133 ods. 1 a 2 zákona č. 314/2018 Z.z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov, pričom dospel k záveru, že návrh povinnej na zastavenie exekúcie nie je dôvodný.

3/ Ďalej uviedol, že exekučným titulom je rozsudok Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 6Co/145/2020 zo dňa 15.02.2023, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňa 13.06.2023. Povinná si svoju povinnosť, ktorá jej bola uložená exekučným titulom nespĺnila, v dôsledku čoho oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie. Exekúcia sa preto začala dôvodne. Oprávnený, v prospech ktorého už bola exekúcia nariadená, a ktorý disponuje vykonateľným rozhodnutím (exekučným titulom), ktorého vykonateľnosť nebola odložená (povinný takú skutočnosť nepreukázal), má právo žiadať, aby v nej bolo pokračované a aby sa uspokojenie jeho nároku neodďaľovalo. Iba v prípade, že by skutočne došlo k odkladu vykonateľnosti exekučného titulu (preukázanie tejto skutočnosti je na povinnom, nakoľko je to v jeho záujme), vydal by súdny exekútor upovedomenie o odklade exekúcie v zmysle § 61h ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku, pričom počas odkladu exekúcie súdny exekútor nevykonáva úkony smerujúce k zabezpečeniu majetku podliehajúceho exekúcii. Odklad vykonateľnosti exekučného titulu však spôsobuje len dočasnú nemožnosť realizácie exekúcie, nezakladá jej trvalú a definitívnu neprípustnosť. Samotné podanie ústavnej sťažnosti nepovažoval za zákonný dôvod zastavenia exekúcie, a to najmä s ohľadom na nemožnosť vopred určiť výsledok konania pred ústavným súdom. Až v prípade, že by výsledkom konania

ústavného súdu bolo rozhodnutie, ktorým by bolo ústavnej sťažnosti vyhovené, t.j. exekučný titul by bol zrušený, nastala by právna skutočnosť spôsobujúca zastavenie exekúcie, podľa § 61k ods. 1 písm. b/ Exekučného poriadku (zrušenie exekučného titulu).

4/ Poukázal i na nesprávnosť dôvodu zastavenia exekúcie tvrdeného povinnou, ktorá odkazovala na ustanovenie § 61k ods. 1 písm. a/ Exekučného poriadku. Tento dôvod spočíva v zániku dlhu podľa príslušných hmotno-právnych ustanovení (§ 559 až § 587 Občianskeho zákonníka). Podaná ústavná sťažnosť však nie je žiadnym z hmotnoprávnych dôvodov zániku dlhu a nemožno ju považovať ani za inú skutočnosť brániacu vymáhateľnosti exekučného titulu podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku. Vyšší súdny úradník dodal, že exekučný súd nie je príslušný skúmať hmotnoprávnu správnosť exekučného titulu, resp. preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia (vrátane postupu orgánu) vydaného v základnom konaní. Obsahom tohto rozhodnutia je viazaný a musí z neho vychádzať, pričom prípadné vady základného konania (aj vtedy ak by existovali) sa do exekučného konania neprenášajú. To teda znamená, že nedostatky v základnom konaní sú pre exekučné konanie bez právneho významu. Vo vykonávacom konaní je súd povinný vychádzať z vykonávaného rozhodnutia, ktoré má povahu exekučného titulu, nakoľko vykonáva len to, o čom bolo už rozhodnuté a teda, nenahrádza súd, prípadne iný orgán v základnom konaní. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, keď podanie ústavnej sťažnosti voči exekučnému titulu samo o sebe nemá vplyv na vykonateľnosť exekučného titulu a teda nepredstavuje dôvod zastavenia exekúcie v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, návrh povinnej na zastavenie exekúcie zamietol.

5/ Proti rozhodnutiu podala povinná v zákonom stanovenej lehote sťažnosť. V nej uviedla, že rozhodnutie súdu považuje za nezmyselné, keď od nej požaduje predložiť rozhodnutie (ústavného súdu), ktoré ešte nebolo vydané. Nakoľko nebolo vydané momentálne žiadne uznesenie ústavného súdu, žiadala o zrušenie exekúcie. Ak ústavný súd potvrdí rozsudok Krajského súdu v Žiline, nie je problém exekúciu vymáhať. Ak ústavný súd zruší vykonateľnosť uvedeného rozsudku a exekúcia sa bude vykonávať, nikdy svoje peniaze neuvidí. Voči oprávnenému je vedených niekoľko exekúcií v tisíckach eur, vrátane výživného, ktoré malo byť dávno splatené. Mala za to, že exekučný súd mal počkať s vydaním uznesenia až do vydania uznesenia ústavným súdom a až následne rozhodnúť. Preto žiadala o zrušenie exekúcie alebo pozastavenie exekúcie do vydania uznesenia ústavným súdom.

6/ Oprávnený sa k sťažnosti povinnej nevyjadril.

7/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

8/ Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

9/ Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

10/ Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a/ po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b/ exekučný titul bol zrušený, c/ je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d/ sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu, e) je predpoklad, že iná povinnosť uložená exekučným titulom, najmä povinnosť niečoho sa zdržať alebo niečo strpieť, ktorú okrem povinného nemôžu vykonať iné osoby, bude dobrovoľne a riadne plnená aj bez vedenia exekučného konania; predpokladá sa, že iná povinnosť je dobrovoľne a riadne plnená, ak od posledného porušenia tejto inej povinnosti uplynulo najmenej 6 mesiacov.

11/ S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a zistil, že sťažnosť povinnej nie je dôvodná. Povinná považovala rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka za predčasné, vzhľadom k tomu, že nebolo rozhodnuté o ústavnej sťažnosti, ktorú povinná podala voči rozsudku Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 6Co/145/2020. Hoci v návrhu na

zastavenie exekúcie poukazovala i na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5Cdo/118/2023 zo dňa 27.09.2023, ktorým vyhovel jej návrhu na odklad vykonateľnosti exekučného titulu, túto skutočnosť už neuvádzala v sťažnosti. Dôvodom bolo zrejme rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5Cdo/118/2023 z 27.06.2024, ktorým dovolania žalobkyne a žalovaného zamietol.

12/ Podľa § 48 ods. 4 písm. a/ Exekučného poriadku musí oprávnený spolu s návrhom na vykonanie exekúcie okrem iného predložiť vykonateľný exekučný titul. Ten je materiálным predpokladom každej exekúcie. Ako vyplýva z obsahu spisu, exekučným titulom je v danom prípade rozsudok Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 6Co/145/2020 zo dňa 15.02.2023, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.03.2023 a vykonateľnosť dňa 13.06.2023. Po splnení zákonných predpokladov exekučný súd podľa ustanovenia § 53 ods. 3 Exekučného poriadku poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora. Exekučný titul nebol doposiaľ zrušený, preto má oprávnený legitímne očakávanie, že sa v exekúcii bude ďalej pokračovať a uspokojenie jeho nároku sa nebude oddŕaľovať.

13/ Zákonnodarca výslovne v texte zákona neuviedol, ktoré konkrétne skutočnosti bránia vymáhateľnosti exekučného titulu podľa § 61k ods. 1 písm. d/ Exekučného poriadku, no z dôvodovej správy, literatúry (napr. C.H. Beck, Exekučný poriadok – Komentár, 3. vydanie) i konštantnej judikatúry (napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6MCdo 3/2011 z 28.03.2012) vyplýva, že k takým patrí napríklad premičanie, nedostatok hmotnoprávnej legitímácie, dôvody vyplývajúce z insolvenčného práva, ale aj iné skutočnosti, pre ktoré sa nemala exekúcia vôbec začať (neexistencia exekučného titulu, exekučný titul dosiaľ nenadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť, rozhodnutie nie je materiálne vykonateľné a pod.), a iné. Teda také skutočnosti, o ktorých je ku dňu podania návrhu na zastavenie exekúcie zrejme, že bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. S určitosťou však medzi ne nemožno zaradiť podanie ústavnej sťažnosti voči právoplatnému a vykonateľnému rozsudku, a to najmä s ohľadom na nemožnosť vopred určiť výsledok konania pred ústavným súdom. Obdobne v zmysle konštantnej judikatúry podanie mimoriadneho opravného prostriedku nemá samo osebe vplyv na právoplatnosť a vykonateľnosť exekučného titulu (nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 60/04-70 z 19.05.2004). Pokiaľ by ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol alebo jej nevyhovel, zastavenie exekúcie by sa ukázalo ako nedôvodné, čo by malo za následok neprimeraný zásah do práv oprávneného, ktorý disponuje vykonateľným exekučným titulom. Ani prípadný odklad vykonateľnosti exekučného titulu (o ktorý mala povinná žiadať ústavnou sťažnosťou) nie je dôvodom zastavenia exekúcie, ale dôvodom odkladu exekúcie v zmysle 61h ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku, o ktorom rozhoduje exekútor vydaním upovedomenia o odklade exekúcie.

14/ Povinná v návrhu na zastavenie exekúcie nekonkretizovala spisovú značku, pod ktorou by sa konanie o jej ústavnej sťažnosti malo viesť. Neuvedla ju ani v sťažnosti a ani doposiaľ nepredložila žiadne rozhodnutie ústavného súdu. Súd však prostredníctvom webovej stránky Ústavného súdu SR zistil, že dňa 14.07.2023 bola ústavná sťažnosť sťažovateľky (povinnej v tomto exekučnom konaní) voči rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/145/2020 z 15.02.2023 odmietnutá. Ďalšia ústavná sťažnosť sťažovateľky voči rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/1445/2020 z 15.02.2023 a rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/118/2023 z 27.06.2024 (aj ústavná sťažnosť sťažovateľa) bola uznesením Ústavného súdu SR z 11.05.2025, sp. zn. II. ÚS 368/2025, odmietnutá a návrhu sťažovateľky na odklad vykonateľnosti rozsudku Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 6Co/145/2020 z 15.02.2023 nevyhovené.

15/ Sudca preto konštatuje, že povinnou podaná ústavná sťažnosť voči exekučnému titulu (s návrhom na odklad jeho vykonateľnosti) nebola spôsobilá privodiť zmenu rozhodnutia vydaného vyšším súdnym úradníkom. Povinná ani v rámci sťažnostného konania nepreukázala, že by jej ústavnej sťažnosti bolo vyhovené (a uvedená skutočnosť by mala vplyv na existenciu exekučného titulu), iné dôvody zastavenia exekúcie neuvádzala, na základe čoho sudca s poukazom na ustanovenie § 250 ods. 1 CSP rozhodol tak, že jej sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolenie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).